

Ondřej Vimr (1978) je historik, teoretik, praktik a pedagog překladu. Dlouhodobě se zabývá sociologií překladu, postavením překladatele v procesu překladu, institucionálními zásahy do mezinárodního literárního provozu a otázkami zprostředkování mezi menšími kulturami. O dějinách a teorii překladu přednášel na univerzitách v Uppsale, Stockholmu, Kodani a Edmontonu. V současnosti vyučuje na Ústavu translologie Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Překládá z norštiny, švédštiny a angličtiny. Mezi překládané autory patří Dag Solstad (*Ostych a důstojnost, Jedenáctý román, kniha osmnáct*), Jon Fosse (*Ráno a večer, Mámení*), Lars Fr. H. Svendsen (*Malá filosofie nudy*), Nikolaj Frobenius (*Latourův katalog aneb Komorník markýze de Sade*) či Kjersti A. Skomsvoldová (*Čím jdu rychleji, tím jsem menší*).

S

Historie překladatele

Cesty skandinávských literatur do češtiny (1890–1950)

Historie překladatele

Ondřej Vimr

Ondřej Vimr

Historie překladatele mapuje vývoj postavení překladatelů ze skandinávských jazyků do češtiny v letech 1890–1950, do něhož se promítají bouřlivé kulturní i politické proměny na evropské scéně. Překladatel zde není pouze anonymní postavou převádějící text z jednoho jazyka do druhého, nýbrž je představen v celé šíři svého kulturního působení, od vlivu na výběr titulů k vydání až po budování rozsáhlých kontaktů s cizinou a roli v diplomacii. Základní badatelská otázka zní: Jak se postavení překladatele a jeho role v procesu překladu vyvíjely v čase a proč zrovna takovým způsobem? Odpověď autor nalézá heuristickou metodou především skrze analýzu korespondence významných osobností tohoto oboru, mimo jiné Huga Kosterky či Emila Waltera, a uvedení jejich práce do širšího historického kontextu.

Pistorius & Olšanská